

Josep Lloveras, pintor del nu femení, mor als 92 anys

L'artista cassanenc havia desenvolupat gran part de la seva carrera a Cuba i els Estats Units durant el franquisme

Va ser l'impulsor de la festa Colors sobre l'Asfalt per acostar l'art als infants

04/09/14 02:00 - Cassà de la selva - E.V

Josep Lloveras, retratat a casa seva , a Cassà, el maig del 2007 Foto: MIQUEL RUIZ.

Quan li demanaven com era que havia passat de pintar verges i santes per a les esglésies a especialitzar-se en la representació de dones despullades, a vegades d'un obert component eròtic, a Josep Lloveras li agradava ser provocatiu. "No hi ha tanta diferència –deia–: les pinto amb el mateix misticisme." La figura femenina, sensual i joiosa, és sense cap dubte un dels motius centrals de l'obra d'aquest pintor i escultor cassanenc que, després de voltar mig món durant els anys foscos del franquisme, el 1970 va tornar a Catalunya per impulsar una intensa activitat pedagògica entre el seu Cassà natal i Barcelona, ciutat on va morir ahir a la matinada als 92 anys. Els seus íntims asseguren que ha continuat pintant fins que fa unes setmanes va haver de ser ingressat a l'Hospital de Sant Pau. És una energia postrema que encaixa perfectament amb el caràcter desimbolt que va caracteritzar Lloveras des dels seus inicis.

Nascut el 1922 al si d'una família de pastors de Cassà, va passar la infància i l'adolescència pels boscos de les Gavarres dibuixant amb un carbonet cabres i ovelles. El 1939, amb l'entrada imminent dels franquistes al seu poble, explicaria que va enfilat-se a un camió de soldats en retirada per fugir cap a Barcelona, on treballaria de pintor de parets per pagar-se els estudis a l'Acadèmia Tàrrrega i a l'Escola de Belles Arts. En la seva primera exposició, l'any 1945 a la galeria Argos, predominava la pintura de temàtica religiosa que exigia el conservadorisme de la postguerra.

Potser fastiguejat d'aquest ambient, va decidir fer un llarg viatge de dos anys pel Marroc i Trípoli, d'on tornaria el 1948 malalt de tuberculosi. Quan es va recuperar, li va faltar temps per tornar a fer les maletes i anar-se'n a estudiar a l'escola del Louvre, a París, la ciutat, deia, on havia passat més gana, però també la que li havia proporcionat les satisfaccions més grans. Va ser en l'etapa parisenca, en ple auge de l'existencialisme, que va començar una sèrie de pintura eròtica que signaria com Sarevoll, el seu nom al revés. Després de recórrer bona part d'Europa i arribar fins i tot a l'Índia, el 1953 va embarcar-se en direcció a Mèxic, on tenia compromesa una exposició, però una avaria al vaixell mentre feia escala a Cuba li va fer canviar de plans. Mentre passejava per l'Havana esperant que es resolgués el problema mecànic, va topar-se amb el periodista i dramaturg català Rafael Marquina, germà d'Eduard, que el va animar a quedar-se a l'illa, on faria amistat amb la poeta Josefina de Cepeda.

A Cuba, on coneixeria la seva dona, Montserrat Prat, va viure els últims anys del règim de Batista i la revolució de Fidel Castro, sota el govern del qual va mantenir en antena un programa televisiu enormement popular sobre creació plàstica adreçada als infants que aviat exportaria també a Veneçuela, Colòmbia, el Perú, Mèxic i els Estats Units, on va viure dos anys, entre Miami i Puerto Rico.

Aquesta experiència va desvetllar el seu interès per la pedagogia de l'art, que al seu retorn a Catalunya, l'any 1970, impulsaria amb iniciatives diverses. La primera d'elles va ser l'obertura d'un estudi d'art a Barcelona i un altre a Cassà per potenciar el desenvolupament de petits talents, els seus "nens pintors" com els anomenava. La segona seria l'organització del concurs Colors sobre l'Asfalt, que des de 1983 reuneix cada any per la festa major de Cassà centenars d'infants. L'any 2012, en reconeixement a la seva labor pedagògica, la Generalitat va concedir-li la Creu de Sant Jordi. Un dels seus últims encàrrecs importants va ser el mausoleu de Maria Gay, a l'església de Sant Josep de Girona. A Cassà, continua pendent l'obertura de la Fundació Josep Lloveras, creada el 2009 per a la difusió del llegat de l'artista i la promoció de nous talents i que ha de tenir la seu a la Torre Salvana.

L'artista serà acomiadat avui amb una missa funeral a Cassà, a les 5 de la tarda.

Publicat a: El Punt

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/774023-josep-lloveras-pintor-del-nu-femeni-mor-als-92-anys.html>